

Acció Ciutadana

setmanari republicà - d'esquerra catalana

a l'any de la república

PELS catalans, el compromís de Sant Sebastià quedava resolt, d'una manera automàtica, el catorze d'abril mateix de l'any passat. Aquella República Catalana que el nostre Francesc Macià proclamava amb veu tremolosa des del Palau de la Generalitat amb l'entusiasme esclatant de tot el poble de Catalunya, era el millor referendun que podíem presentar a la consideració d'Espanya. No obstant, lleials com havem estat sempre els catalans, transigíem i esperariem una volta més tota vegada que un compromís *de fet* ens lligava, encara que *de dret* ja ens l'haguéssim resolt.

Si no recordem malament, quan a instàncies del Govern Provisional de la República espanyola era mudat el de la Catalana pel nom de Generalitat de Catalunya, Francesc Macià va dir que el canvi aquell havia estat el sacrifici més gran de la seva vida. Com segurament ho fou també—afegim nosaltres—el de tots els catalans.

Ara bé; serà tingut en compte, per part dels governants d'Espanya, el sacrifici de Catalunya? Aquella lleialtat, serà pagada amb una lleialtat semblant? S'apropa l'hora de demostrar-ho. Damunt la taula de les Constituents espanyoles hi ha, en espera de la seva discussió, l'Estatut de Catalunya, Aquest Estatut, aprovat per tot el nostre poble en massa, no representa, ni remotament, *tot el que Catalunya podia legalment prendre's el 14 d'Abril de l'any passat*. No és una intransigència; és una transacció. I com a tal, com a resultança de l'esperit de noble cordialitat que manifesta de Catalunya, tenen el deure, l'obligació ineludible de tractar-lo els governants d'Espanya.

En cel·lebrar-se, en aquestes hores, el primer aniversari de la proclamació de la República, fem vots perquè el diàleg tan noblement iniciat per part de Catalunya amb els demés pobles germans d'Espanya, tingui, dintre breus dies, una justa correspondència, un felix coronament. Que qualsevol circumstància adversa, que qualsevol prejudici, mal enterrat encara, no trenqui de cop aquest diàleg i no ens faci sentir més enyor del que ja sentim d'aquella jove República Catalana de tres dies que ens obria el cor a tan belles i falagueres esperances. Que la nostra lleialtat i la nostra noblesa no servissin per escamotejar-nos la nostra llibertat.

R. PLA I CORAL

olot, 16 d'abril 1932.—any III.—núm. CX.
redacció i administració: concentració republicana

val 15 cts.